

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИЈАВЉЕНО: 29.03.2026

Орг. јед.	Број	Критериј
	549/3	

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Комисија за израду извештаја у конкурс у

избор у звање доцента за ужу научну област

Општа психологија, тежиште истраживања: Клиничка психологија

ОДГОВОР НА ПРИГОВОР КАНДИДАТКИЊЕ МАРИЈЕ МИТКОВИЋ НА ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 18.12.2025. године изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА са тежиштем истраживања у Клиничкој психологији, са 50% пуног радног времена, на одређено време, у трајању од пет година.

На конкурс објављен у огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ у броју 1178-1179 од 31.12.2025. године, пријавила су се три кандидата- др Марија Митковић Вончина (1), др др Иван Ристић (2) и др Милош Марковић (3). Реферат Комисије је предат на увид јавности 06.03.2026 године.

На основу члана 39. Закона о високом образовању („Сл. гласник РС“, бр. 88/2017, 27/2018 – др. закон, 73/2018, 67/2019, 6/2020, 11/2021, 67/2021, 67/2023 и др.) и одредби Правила Универзитета у Београду и Филозофског факултета о поступку избора у звање наставника, кандидаткиња др Марија Митковић Вончин је дана 23.03 поднела приговор на Извештај с предлогом да се др Иван Ристић изабере у звање доцента за ужу научну област Општа психологија, тежиште истраживања: клиничка психологија са 50% пуног радног времена, на одрђено време у трајању од 5 година (05/2-7, веза бр. 402/1).

У одговору се Комисија позива нарочито на:

- Правилник о стицању истраживачких и научних звања („Сл. гласник РС“, бр. 80/2024 и 70/2025).
- Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Сл. гласник РС“, бр. 76/2015, 94/2017, 18/2019 – испр., 22/2020 и др.).
- Закон о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016 и 95/2018 – аутентично тумачење).

Комисија даје следећи одговоре на појединачне приговоре кандидаткиње.

1 . Научна продукција

1.1 . „Брзина“ научне продукције (М бодова по години)

Кандидаткиња наводи да је Комисија, поред укупне научне продукције (М бодова), увела критеријум „продуктивност по годинама“, односно број М бодова подељен бројем година од завршетка основних студија, што није предвиђено правилницима.

Комисија констатује следеће:

- А. Према Правилнику о стицању истраживачких и научних звања („Сл. гласник РС“, бр. 80/2024 и 70/2025), Прилог 1 и 2 дефинишу врсте научних резултата и број бодова по категоријама (M21a, M21, M22, M23, M24, M25, M31, M33, M34, M51, M52, M53, M63, M64 итд.), али не уводе обавезан јединствен критеријум рангирања кандидата унутар конкурса, већ дају основ за квантификацију научне продукције.
- Б. Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Сл. гласник РС“, бр. 76/2015 и др.) прописује да се избор заснива на оствареним и мерљивим резултатима научноистраживачког рада, који се исказују кроз обавезне и изборне услове, али не прописује да кандидат са највећим бројем бодова мора бити изабран, нити забрањује коришћење додатних аналитичких показатеља ради објективнијег поређења кандидата.

На основу наведеног, Комисија је:

- прво утврдила укупне Мбодове за сваког кандидата, у складу са Правилником о стицању истраживачких и научних звања; кандидаткиња 1 има 195 Мбодова (140,23 након корекције по броју аутора), кандидат 2 има 143 (106,04 након корекције), кандидат 3 има 34,5 (31,5 након корекције).
- затим, у аналитичке сврхе, израчунала просечан годишњи научни учинак (број М бодова по години од завршетка основних студија), при чему кандидаткиња 1 остварује 6,37, кандидат 2 остварује 9,64, а кандидат 3 остварује 2,10 бодова.

Комисија наглашава да је овај показатељ коришћен као додатна аналитичка информација о динамици научног развоја кандидата, а не као једини или аутоматски одлучујући критеријум. У реферату се јасно наводи да кандидаткиња 1 има највећу укупну научну продукцију, али да кандидат 2 има највећи просечан годишњи учинак, више првих ауторстава, боље оцењен приступни час и, по оцени Комисије, израженију тематску усклађеност са предметом конкурса.

Додатно, Комисија сматра да је овај показатељ изузетно важан, односно да је заправо праведнији од једноставне суме броја М-бодова јер се управо упросецавањем укупног броја М-бодова по годинама научна продукција нормира, односно кандидати се стављају у равноправнију позицију наспрам дужине стажа бављења науком. Уколико се М-бодови не би упросецавали тада би готово сваки кандидат који се дуже бави науком у старту имао предност јер ће једноставно имати више времена да објави више радова. У случају наведеног конкурса, кандидат 2 је за 2,5 пута краћу каријеру достигао приближно 70% научне продукције кандидаткиње 1, те би једноставна сума М-бодова неправедно овог кандидата приказала као мање продуктивног.

У односу на позивање кандидаткиње на начело предвидивости из Закона о општем управном поступку (члан 5 ЗУПа: орган поступа на основу закона, других прописа и општих аката и води рачуна о ранијим одлукама у сличним стварима), Комисија истиче да:

- критеријум „продуктивности по годинама“ није супротан нормативним актима, јер се заснива на истим М-бодовима прописаним Правилником;

- он служи као помоћни показатељ у оквиру дискреционе стручне оцене, а не мења минималне услове из члана 13. Правилника нити уводи нов независан услов за избор у звање;
- с обзиром да је исти тип нормализованог показатеља (М-бодови по години стажа) већ коришћен у претходним конкурсима на истом факултету (нпр. за ужу научну област Развојна психологија), овај критеријум има карактер устаљене праксе, што је у складу са начелом предвидивости из члана 5. ЗУП-а.

Уважајући примедбу кандидаткиње, Комисија прихвата да у будућим конкурсима овај критеријум треба експлицитније да се дефинише у конкурсној документацији (као „број публикација/М-бодова по години стажа“) и да се формално повеже са овлашћењем из члана 11. Правилника о минималним условима, али сматра да његова употреба у конкретном случају не представља повреду важећих прописа.

1.2. Одсуства због материнства и здравственог проблема

Кандидаткиња истиче да су периоди одсуства због материнства и здравственог проблема урачунати у године које улазе у именилац приликом израчунавања годишњег научног учинка, чиме се, према њеном тумачењу, нарушава равноправност и родна једнакост.

Комисија констатује:

- А. У конкурсној документацији није достављена медицинска документација, на основу које би се прецизно утврдио обим и трајање одсустава кандидаткиње. Једино се у потврди о раду у другој, ненаставној институцији, Институту за ментално здравље, наводе одсуства, на основу који се може накнадно израчунати обим тих одсустава, што отприлике износи 5 година. Чак и када се одсуства урачунају, односно када се дужина стажа умањи за тако сабрана одсуства, кандидаткиња 1 која је уложила жалбу има нижу продуктивност по годинама од 8,24 бодова од кандидата 2 који има 9,64 бода.
- Б. Правилник о стицању истраживачких и научних звања не предвиђа обавезну корекцију М-бодова по основу породилског одсуства или болести, већ дефинише бодове по оствареним публикацијама.
- В. Закон о општем управном поступку (члан 5 и начело сразмерности) и документа Универзитета о родној равноправности подстичу уважавање објективних застоја у каријери, али не прописују нумерички модел корекције М бодова по години.

Имајући у виду да медицинска документација о одсуству није била достављена Комисији, и да су кандидати сами попуњавали основне биографске податке у табелама, Комисија је била у објективној немогућности да уведе корекцију годишњег учинка која би се заснивала на веродостојно документованим периодима одсуства. Наиме, како наведена медицинска документација није обавезан део конкурсне документације, није познато да ли су други кандидати имали дужа одсуства са посла услед болести и сл. Накнадно, на основу потврде о раду у клиници Института за ментално здравље смо могли да реконструирамо дужину боловања, али и тада, када се одсуства узму у обзир кандидаткиња ипак има нижу продукцију по години (8,24) од предложеног кандидата (9,64). Такође, важно је навести да је научна продукција кандидаткиње која је уложила жалбу, била најизраженија управо у временским периодима који се у наведеној потврди

о раду наводе као одсуства, односно у тим периодима је број објављених радова био највиши. Имајући све наведено у виду, Комисија није сматрала релевантним да узме у обзир поменуто одсуства при одређивању квантитативних показатеља научне продукције.

Комисија је, међутим, у наративном делу реферата изричито навела да су код кандидаткиње постојала дужа законски заснована одсуства (материнство, здравствено стање), и тај податак је узет у обзир при квалитативној оцени научног и наставног ангажовања. У том смислу, Комисија сматра да није дошло до повреде прописа, али прихвата да питање институционалног уважавања одсустава по основу материнства заслужује додатно нормативно уређење на нивоу Универзитета.

1.3 . Наводно неурачунати радови (M52, M53 и часопис „Психијатрија данас“)

Кандидаткиња наводи да јој у научну продукцију није урачунато 12 радова (4 M52, 4 M53, и 4 рада из часописа који у години објаве није био у категоризацији, али је претходно имао М категорију – „Психијатрија данас“), док су сличне категорије другом кандидату бодоване.

Комисија истиче:

- А. Према Правилнику о стицању истраживачких и научних звања („Сл. гласник РС“, бр. 80/2024 и 70/2025), чл. 8 –14 и системи прилога, радови у часописима који у години објављивања немају важећу категоризацију могу се бодовати према последњем важећем разврставању часописа, уз строго поштовање категорије (M52, M53 итд.).
- Б. При бодовању радова кандидата 2 узети су у обзир радови у категоријама M52 и M53, укључујући и рад у часопису „Психијатрија данас“.
- В. За кандидаткињу 1, у достављеној табели коју су попунили кандидати, нису евидентирани сви радови из категорија M52 и M53 који се помињу у приговору, нити су кандидати навели експлицитно да поједини радови потичу из часописа који је у ранијем периоду био категорисан, а у години објаве није био на КОБСОН листи.

Комисија је применила исти принцип према свим кандидатима:

- бодовани су радови који су јасно разврстани у одговарајуће М категорије у тренутку сачињавања табеле, уз ослањање на јавно доступне листе категоризације и Правилник;
- кандидати су били одговорни да доставе комплетне библиографије и, по потреби, допунска образложења за радове у часописима са промењеним статусом.

Комисија сматра да не постоји дискриминаторно поступање, већ да је дошло до недовољно прецизног евидентирања појединих радова услед тога што су кандидати сами попуњавали образце о радовима. Наиме, сами аутори су при попуњавању обрасца о испуњености услова наводили своје радове по категоријама, што је Комисија узела као основу за бодовање и само проверила адекватност дате категоризације у обрасцу. Комисија је накнадно извршила проверу и бодовање спорних радова које кандидаткиња наводи у жалби и чак и када би се ти радови уврстили у одређивање броја М бодова,

кандидаткиња 1 и даље има нижу продукцију по годинама (6,71 бодова) од предложеног кандидата (9,64 бодова).

1.4 . Наводно двоструко бодовање радова кандидата 2

Кандидаткиња наводи да су два рада кандидата 2 истовремено бодована у две М категорије (нпр. М21 и М33, М22 и М33), што би било противно Правилнику о стицању истраживачких и научних звања.

Правилник изричито предвиђа да се један научни рад може бодовати само једном, у једној категорији, сходно његовом карактеру (нпр. изворни научни рад, прегледни рад, рад у целини саопштен на скупу, саопштење у изводу итд.).

Због транспарентности процеса, Комисија је кандидаткињи доставила сва документа укључујући и интерну, радну табелу у екселу (Microsoft Excel) која је комисији служила као основа за бодовање и детаљнију аналитику постигнућа кандидата. Како је у питању радна верзија документа, која је само служила као основа за рад у процесу доношења одлуке о избору у њој су се могла наћи појединачна неподударања. Наиме, није у питању званична табела, нити документ који је део реферата и сл. већ како је наглашено, радна верзија из које се види како је текао процес, шта је све комисија узимала у обзир при одлучивању, како је и на основу чега кориговала М бодове... Тачније, нису сви радови из наведене табеле бодовани при писању реферата, нити је ова табела део било ког званичног документа.

Комисија је по пријему приговора извршила накнадну проверу нумерисаних радова кандидата 2 у оригиналним табелама и констатовала да у коначној верзији која је била основа за реферат, двоструко бодовање није постојало, односно да се сваки рад појављује само једном, у једној М категорији.

Закључно, у коначном бодовању на које се позива реферат Комисије, наведена неправилност је исправљена и не утиче на укупне М бодове кандидата 2 и на поређење кандидата.

1.5 . Различито вредновање краћих форми (Editorial vs. Letter)

Кандидаткиња наводи да је њен рад типа „Editorial“ који садржи истраживачке податке бодован као М25, док је краћа форма „Letter“ код кандидата 2 бодована као М21, што би указивало на различит третман сличних форми.

Правилник о стицању истраживачких и научних звања дозвољава да се радови краће форме класификују различито, зависно од информативног садржаја, структуре рада, присуства методолошки јасних истраживачких резултата и рангирања часописа:

- „Editorial“ може бити третиран као М25 (научна критика и полемика) и носити 1,5 бод,
- „Letter“ у високо рангираном индексираном часопису може, ако по садржају и структури одговара критеријумима оригиналног или прегледног рада, бити сврстан у М21/М21а.

Комисија је код сваког рада појединачно процењивала да ли по структури и опсегу одговара изворној научној публикацији или краћој форми (критика/полемика). У конкретном случају:

- рад кандидаткиње 1 који је пријављен као „Editorial“ у М21 часопису је бодован као М25 управо зато што по форми и опсегу одговара краћој научној критици/полемици (1,5 бодова), што је у складу с Правилником;
- рад кандидата 2 пријављен као „Letter“ у високо рангираном часопису садржи методолошки јасно дефинисане истраживачке резултате и по обиму прелази типичну краћу критику, због чега је сврстан у М21/М21а.

Комисија сматра да није дошло до произвољног разликовања кандидата већ до примене дискреционе стручне оцене уз ослонац на садржај радова и важеће норме.

1.6. Саопштења у изводу и третман М34/М64

Кандидаткиња наводи да саопштења објављена у изводу (М34, М64) генерално нису урачуната никоме, док су два извода кандидата 2 третирана као саопштења у целини (М33).

Правилник о стицању истраживачких и научних звања предвиђа бодовање саопштења објављених у целини (М33) и саопштења објављених у изводу (М34, М64), али оставља факултетима могућност да у конкурсима за поједине позиције посебно истакну да ли се и у којој мери резултати ових категорија узимају у обзир при рангирању кандидата.

Комисија је у овом конкурс, водећи рачуна о упоредивости кандидата, а на основу категорија предвиђених у формулару „Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање“, применила следећи принцип:

- апстракти и саопштења у изводу генерално нису укључивана у збир М бодова као одлучујући критеријум;
- изузетно, два рада кандидата 2 су била категоризована као саопштења у целини (М33) јер су поред објављеног апстракта имали и пуне радове у зборницима или часописима, те су третирана као М33;
- код кандидаткиње 1, радови М34 и М64 нису улазили у збир М бодова, али су у реферату препознати као део њеног укупног научног ангажмана.

Комисија признаје да је ова политика могла бити јасније комуницирана у самом реферату, али сматра да није реч о селективној примени правилника, већ о доследној одлуци да се апстракти и саопштења у изводу у овом конкурс не третирају као пресудан критеријум рангирања, уз изузетак радова који по објективним критеријумима одговарају М33 (пуни текст, зборник, ISSN/ISBN број).

1.7. Квантификација према „старом“ или „новом“ Правилнику

Кандидаткиња наводи да бодови у табели не одговарају вредностима из важећег Правилника (80/2024 и 70/2025), већ делују као да је примењена ранија верзија.

Кандидаткиња се у овом делу жалбе, како сама наводи, руководила раније поменутом радном верзије табеле у екселу, која јој је достављена од стране Комисије. Како је раније

већ наведено, ради што је могуће веће транспарентности процеса, Комисија је кандидаткињи, поред званичних докумената у чији увид сви кандидати имају право, доставила и радне табеле, настале током процеса бодовања, аналитике и поређења кандидата. При изради првих радних верзија табеле коришћене су шеме бодовања из ранијег правилника, али је, на крају све усаглашено с критеријумима из новог Правилника (примена од 1. јуна 2025), те је извршена и корекција бодова у складу с Прилогом 2 новог Правилника. У сваком тренутку, у свим верзијама табела, према свим кандидатима је примењиван идентичан систем бодовања и вредновања научног рада и продукције. По свим правилницима, када се једнако примене на рад свих кандидата, редослед кандидата остаје непромењен, односно кандидаткиња 1 има највишу укупну суму М бодова и најдужи стаж бављења науком, док кандидат 2 кога је комисија предложила за избор има навјиши просечан број М бодова по години стажа у науци, јер је за 2,5 пута мањи број година достигао 70% продукције кандидаткиње 1.

У финалној верзији табеле, бодови по категоријама одговарају вредностима из важећег акта и као тави су ушли у реферат.

---

2 . Ауторска самосталност

2.1 . Број првих ауторстава

Кандидаткиња наводи да је Комисија навела мањи број њених првих ауторстава од стварног и да је код кандидата 2 обрнуто.

Комисија је извршила накнадни увид у своја документа и табеле и констатовала:

- код кандидаткиње 1 су као „прво ауторство“ означена 4 рада;
- код кандидата 2 је као „прво ауторство“ означено 8 радова;
- код кандидата 3 су као „прво ауторство“ означена 4 рада.

Комисија је у реферату навела број првих ауторстава на основу овако попуњених табела, с тим што кандидаткиња у приговору истиче да има додатних 5 првих ауторстава у радовима из категорија које у табелу нису уврштене, као и једно додатно прво ауторство у М31 раду који је у тексту извештаја поменут али није обележен као прво ауторство.

Комисија напомиње:

- кандидати су сами достављали библиографије и попуњавали образац о испуњености услова за звање за које је расписан конкурс, при чему су наводили ауторства оним редоследом којим се она иначе наводе при писању референци;
- Комисија је бројала прва ауторства на основу тих ознака, за радове који су бодовани на начин како је објашњено под ставком „1.3 . Наводно неурачунати радови (М52, М53 и часопис „Психијатрија данас“)“
- Уколико се и овде уброје спорни радови из категорија наведених под ставком „1.3 . Наводно неурачунати радови (М52, М53 и часопис „Психијатрија данас“)“, кандидаткиња 1 би имала мање првих ауторстава (6) од предложеног кандидата (8).

Закључно, релативни однос остаје исти: кандидат 2 има већи број првих ауторстава у радовима које је Комисија бодовала, што је и наведено у реферату. Стога Комисија сматра да није дошло до било какве повреде правилника, нити нерегуларности самог процеса вредновања рада пријављених кандидата. Напротив, Комисија је систематски примењивала исте принципе вредновања одређених категорија радова код свих пријављених кандидата. Чак и ако се ти принципи донекле измене и у складу са жалбом кандидаткиње узму у обзир и радови наведених категорија, не долази до промене основне оцено о ауторској самосталности.

3 . Оцена приступног предавања

Кандидаткиња истиче да су оцено приступног предавања ниже од очекиваних и да нема описног образложења, нити снимка предавања.

Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду у табелама за групацију друштвено-хуманистичких наука (чл. 13.) прописује да је приступно предавање обавезан услов, али не прописује обавезу снимања предавања, већ оставља факултетима да општим актима уреде начин документовања наставне способности.

Комисија је извршила накнадни увид у документацију и интерне белешке и констатовала да:

- просечна оцена кандидаткиње 1 износи 3,73; кандидата 2 – 4,67; кандидата 3 – 4,47; оцено су дате од стране 5 чланова комисије на три аспекта (припрема предавања, структура и квалитет садржаја, дидактичко – методички аспект извођења).
- реферат верно преноси овај нумерички однос и наводи да је приступно предавање кандидаткиње 1 нешто лошије оцењено у односу на предавање осталих кандидата.
- на основу увида у оцено појединачних аспеката (припрема, садржај, дидактичко – методички аспект), Комисија уочава да је нижој оцено предавања кандидаткиње 1 највише допринела лошија оцена дидактичко – методичких аспеката предавања (начин и темпо излагања, (не)довољна интеграција садржаја, (не)адекватно структурисање излагања...).

Кандидаткиња у овом делу жалбе наводи као контрааргумент позитивне оцено студената које је добијала током рада на Медицинском факултету, дугогодишње искуство, рад у психотерапијској едукацији и излагања на конгресима, што јесу релевантни показатељи стручности, али нису део званичних критеријума за оцено приступног предавања. У жалби се кандидаткиња позива и на коментаре колега из институције у којој је запослена и у чијим научним публикацијама је коаутор, али ни ови коментари не могу утицати на комисијско бодовање и не могу бити узимани у обзир приликом доношења одлуке. Оцено приступног предавања даје сваки члан комисије појединачно и то искључиво према прописаним критеријумима бодовања квалитета излагања (припрема, садржај, дидактичко–методички аспект). Овај приступ обезбеђује једнак и

транспарентан третман свих кандидата и потпуно је у складу са Правилником и конкурсном документацијом.

Комисија прихвата да одсуство описног образложења оцена може представљати делимично ограничење транспарентности, али истиче да нумеричке оцене нису у нескладу са правилима и да је једнак критеријум примењен на све кандидате, да их је независно оценило 5 особа, по три критеријума. Стога Комисија не налази основ за тврдњу о материјалној грешци у реферату, али се може сложити да би требало размишљати о изменама важећих правника које би подразумевале и описно образлагање оцена.

4 . Усклађеност фокуса публикација са предметом конкурса

Кандидаткиња наводи да реферат недовољно образлаже тврдњу да су публикације кандидата 2 „најусклађеније“ са предметом конкурса, имајући у виду да је и њен опус усмерен на клиничку психологију.

Комисија потврђује да научноистраживачки рад кандидаткиње 1 има снажну везу са психопатологијом (траума у детињству, интергенерацијски пренос ризика, депресија, НССИ, емоционална дисфункционалност, родитељске праксе, личност као фактор рањивости), што је детаљно описано у реферату.

Истовремено , научни рад кандидата 2 показује континуирану продукцију у областима клиничке психологије одраслих, савремених биолошкопсихолошких корелата, психијатрије и психолошких конструката релевантних за предмет конкурса, уз већи број радова у високоранжираним часописима (M21a, M21) и израженији удео првих ауторстава.

Оцена „израженије тематске усклађености“ заснива се на стручном вредновању Комисије у контексту конкретног профила радног места (клиничка психологија одраслих, савремени истраживачки трендови и перспектива даљег развоја). То је вредносни суд, у границама стручне дискреције коју прописују Правилник о минималним условима и Закон о високом образовању, базиран на усклађености наслова и сажећака радова с курикулумом предмета.

5 . Изборни услови и „неукључивање“ у рангирање

Кандидаткиња истиче да Извештај ставља тежиште на обавезне услове (научна продукција, први аутор, приступно предавање), а да изборни услови (наставно искуство, пројекти, предавања по позиву, стручни доприноси, рад у заједници) нису јасно укључени у критеријуме поређења.

Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (у складу са чланом 4. и чланом 13. Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду“; „Сл. гласник РС“, бр. 76/2015 „), у уводним одредбама и табелама минималних услова, прописује да се избор заснива на:

- испуњавању обавезних услова;
- испуњавању најмање по једне одреднице из најмање два изборна услова;
- целовитом вредновању научних, наставних и стручних резултата кандидата.

У реферату је код кандидаткиње 1 је јасно истакнуто дугогодишње наставно искуство (клинички асистент, рад на настави у више предмета, менторства, оцена наставе 4,85), учешће на пројектима, уредништва, функције у домаћим и међународним организацијама, награде и предавања по позиву;

Комисија прихвата да ове карактеристике нису квантификоване, што практично и није могуће урадити на довољно прецизан и поуздан начин и истиче да то не значи да искуство није узето у обзир, већ да није сведено на јединствену бодовну скалу, већ је вредновано квалитативно. У реферату, управо ови елементи (настава, пројекти, међународни ангажмани) улазе у укупну процену „перспективе даљег научног и наставног развоја“ за све кандидате.

Комисија се слаже да би у будућим извештајима требало јасније и структурираније приказати како изборни услови улазе у рангирање, али сматра да је и у конкретном случају поштован дух Правилника: сви кандидати испуњавају минимум изборних услова, а разлике су дискутоване у наративном делу извештаја.

6. Закључак

На основу поновне анализе жалбе кандидаткиње, табеле бодовања и важећих прописа, Комисија закључује:

- Да у коначној верзији табеле бодовања није дошло до двоструког бодовања радова кандидата 2, те да су сви радови кандидата бодовани у складу са Правилником о стицању истраживачких и научних звања („Сл. гласник РС“, бр. 80/2024 и 70/2025).
- Да је број првих ауторстава код кандидата преузет из табела које су попуњавали сами кандидати. Чак и ако би се додатни (спорни) радови узели у обзир Комисија констатује да релативни однос ауторске самосталности остаје непромењен, у корист предложеног кандидата.
- Да је критеријум просечног броја М бодова по години коришћен као додатни аналитички показатељ, а не као једини критеријум избора, и да није у супротности са Правилником, али да јесте корисно у будућности јасније га нормирати и усагласити са праксом. Наиме, комисија сматра да управо овакво нормирање броја бодова по дужини стажа (годинама) једино и има смисла јер ставља у раноправан положај кандидате различите дужине стажа, односно не фаворизује кандидате који су имали више времена да објављују радове.
- Да у конкурсној документацији није било достављених званичних медицинских потврда о периодима одсуства, па Комисија није имала правни основ да врши нумеричку корекцију годишњег учинка, иако је сама постојање одсустава квалитативно уважила. Додатно, Комисија је накнадно реконструисала период

одсуства и чак и када би се као такав уважио, то не мења редослед кандидата, односно релативни однос научне продуктивности по годинама остаје исти, у корист предложеног кандидата. Важно је напоменути и да је научна продукција кандидаткиње 1 била најизраженија управо у временским периодима који се наводе као одсуства, односно у тим периодима је број објављених радова био највиши. Имајући све наведено у виду, Комисија није сматрала релевантним да узме у обзир поменута одсуства при одређивању квантитавних показатеља научне продукције.

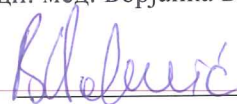
Д. Да су изборне активности (настава, пројекти, друштвени доприноси) узете у обзир у наративној процени кандидата, у складу са Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Сл. гласник РС“, бр. 76/2015 и др.).

Полазећи од свега наведеног, Комисија остаје при свом предлогу да се др Иван Ристић изабере у звање доцента за ужу научну област Општа психологија, тежиште истраживања клиничка психологија, јер комбинација годишње научне продуктивности, структуре првих ауторстава, квалитета приступног предавања, тематске усклађености са предметом конкурса и испуњености изборних услова, по оцени Комисије, у највећој мери одговара профилу радног места.

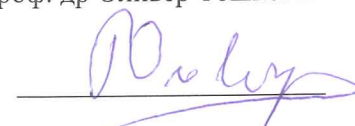
У Београду, 24.03.2026.

Чланови Комисије:

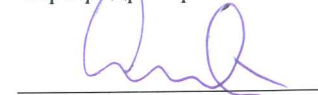
Проф. др сци. мед. Борјанка Батинић

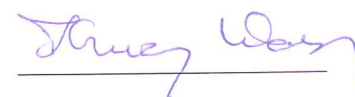
Проф. др Оливер Тошковић

Проф. др Горан Опачић

Проф. др Тамара Кликовац

Проф. др Јелена Сладојевић Матић

